

Đề bài

VIẾT
ĐOẠN VĂN
TẢ MỘT
BẠN NHỎ
HOẶC MỘT
EM BÉ.

Bài làm

Mẹ đi vắng. Tôi vừa chơi với em Liên Liên vừa coi nhà. Bé Liên Liên năm nay vừa tròn 4 tuổi. Bé đã đi nhà trẻ vì vậy đã học được nhiều điều. Đặc biệt bé rất thích ca múa và tỏ ra có nhiều hứng thú và cả chút năng khiếu với môn nghệ thuật ca, múa. Ở trường, bé được cô giáo cho bé sinh hoạt trong nhóm văn nghệ, và đã từng được đi biểu diễn mấy lần. Bé đã cùng các bạn múa và được thu, phát hình trên đài truyền hình của thành phố. Hôm đó là một ngày hội của cả nhà. Được nhà trường thông báo ngày giờ đài phát sóng, thế là cả nhà tíu tít sắp xếp để được xem bé cùng các bạn múa. Khi đài truyền hình ảnh các bé múa, nhận ra mình trên truyền hình, bé chỉ tay reo to: “Bố, mẹ, con kia. Con mặc áo xanh đỏ. Con múa có đẹp không?” Rồi chẳng để mọi người trả lời, bé quay sang tôi khoe: “Liên Liên đây, chị có thấy không?” Rồi bé đứng ngay lên và múa theo tiếng nhạc trên đài.

Hôm nay bé ở nhà và tôi chơi với bé. Mẹ đi khỏi nhà, tôi đóng cửa rồi mở băng nhạc, thế là bé nhún nhảy múa theo. Tôi ngồi xem bé múa, khen bé múa đẹp, múa khéo. Thế là bé thích chí. Bé cười tươi. Cái lúm đồng tiền trên má càng làm cho khuôn mặt thon thả của bé thêm dễ thương. Cái miệng bé chúm chím. Cái đầu bé nghiêng nghiêng theo điệu nhạc. Bé khẽ khuyu chân phải còn chân trái duỗi về phía sau, một tay vòng lên đầu, một tay đưa về sau. Thân người ngả theo hướng chân phải. Dáng điệu bé thành thực cứ như một nghệ sĩ thực thụ. Tôi vỗ tay. Bé múa xong khẽ cúi đầu chào, miệng nở nụ cười, hai tay cong về phía sau cứ như dáng con công xòe cánh. Tôi ôm chầm lấy bé, hôn lên cái má có lúm đồng tiền. Bé thích chí cười thành tiếng khanh khách.

Giữa lúc đó có tiếng chuông cửa. Tôi bế cả bé ra xem ai. thì ra mẹ về. Bé nhào người ôm lấy cổ mẹ. Tôi vội cầm làn thức ăn trên tay mẹ. Mẹ tíu tít hỏi chuyện bé.